

II OSK 373/11 - Wyrok NSA

Data orzeczenia	2012-05-17	orzeczenie prawomocne
Data wpływu	2011-02-14	
Sąd	Naczelny Sąd Administracyjny	
Sędziowie	Alicja Plucińska-Filipowicz Janusz Furmanek /sprawozdawca/ Małgorzata Dałkowska - Szary /przewodniczący/	
Symbol z opisem	6153 Warunki zabudowy terenu	
Hasła tematyczne	Inne	
Sygn. powiązane	IV SA/Po 762/10 - Wyrok WSA w Poznaniu z 2010-11-17	
Skarżony organ	Samorządowe Kolegium Odwoławcze	
Treść wyniku	Oddalono skargę kasacyjną	
Powołane przepisy	Dz.U. 2003 nr 80 poz 717 art. 61 ust. 3 Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym	

SENTENCJA

Naczelny Sąd Administracyjny w składzie: Przewodniczący: sędzia NSA Małgorzata Dałkowska-Szary sędzia ISA Alicja Plucińska-Filipowicz sędzia del. NSA Janusz Furmanek (spr.) Protokolant Rafał Jankowski po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2012 roku na rozprawie w Izbie Ogólnoadministracyjnej skargi kasacyjnej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w K. od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 17 listopada 2010r. sygn. akt IV SA/Po 762/10 w sprawie ze skargi R. S. na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w K. z dnia [...] maja 2010r. nr [...] w przedmiocie odmowy ustalenia warunków zabudowy terenu 1. oddała skargę kasacyjną 2. zasądza od Samorządowego Kolegium Odwoławczego w K. na rzecz R. S. kwotę 140 (sto czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego

UZASADNIENIE

WYROKIEM Z DNIA 17 LISTOPADA 2010 R. SYGN. AKT IV SA/PO 762/10, WOJEWÓDZKI SĄD ADMINISTRACYJNY W POZNANIU W SPRAWIE ZE SKARGI R. S. NA DECYZJĘ SAMORZĄDOWEGO KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO W K. Z DNIA [...] MAJA 2010 R. NR [...] W PRZEDMIOCIE ODMOWY USTALENIA WARUNKÓW ZABUDOWY TERENU, UCHYLIŁ ZASKARŻONĄ DECYZJĘ ORAZ POPRZEDZAJĄCĄ JĄ DECYZJĘ WÓJTA GMINY B. Z DNIA [...] MARCA 2010 R. NR [...]. PONADTO ZASĄDZIŁ OD SAMORZĄDOWEGO KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO W K. NA RZECZ SKARŻĄCEGO ZWROT KOSZTÓW POSTĘPOWANIA.

POWYŻSZE ROZSTRZYGNIĘCIE WYDANE ZOSTAŁO W OPARCIU O NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY:

ZASKARŻONĄ DECYZJĄ SAMORZĄDOWEGO KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO W K. UTRZYMANA ZOSTAŁA W MOCY DECYZJA WÓJTA GMINY B., ODMAWIAJĄCA R. S. USTALENIA WARUNKÓW ZABUDOWY DLA INWESTYCJI POLEGAJĄCEJ NA BUDOWIE ELEKTROWNI WIATROWEJ O MAKSYMALNEJ MOCY 1,2 MW NA NIERUCHOMOŚCI POŁOŻONEJ W MIEJSCOWOŚCI M. OZNACZONEJ W EWIDENCJI GRUNTÓW I BUDYNKÓW JAKO DZIAŁKA NR [...] OBREB M..

WCZEŚNIEJSZĄ DECYZJĄ Z DNIA [...] GRUDNIA 2009 R. WÓJT GMINY B. WYDAŁ W TEJ SPRAWIE DECYZJĘ ODMAWIAJĄCĄ USTALENIA WARUNKÓW ZABUDOWY, KTÓRA TO

DECYZJA W WYNIKU ODWOŁANIA SIĘ R. S. ZOSTAŁA DECYZJĄ Z DNIA [...] STYCZNIA 2010 R. UCHYLONA PRZEZ SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE W K. ZE WSKAZANIEM, IŻ ELEKTROWNIA WIATROWA, ZGODNIE Z ORZECZNICTWEM SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH, WINNA BYĆ LOKALIZOWANA W DRODZE DECYZJI O WARUNKACH ZABUDOWY JAKO URZĄDZENIE INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ.

ORGAN STWIERDZIŁ W DECYZJI, ŻE SKORO ELEKTROWNIA TAKA NIE JEST INWESTYCJĄ CELU PUBLICZNEGO, JEJ SWOISTY CHARAKTER NIE UMOŻLIWIA UZALEŻNIENIE JEJ LOKALIZACJI I REALIZACJI OD SPEŁNIENIA WARUNKÓW Z ART. 61 UST.1 PKT 1 USTAWY O PLANOWANIU I ZAGOSPODAROWANIU PRZESTRZENNYM, TAKICH JAK KONTYNUACJA FUNKCJI, PARAMETRÓW, CECH I WSKAŹNIKÓW ZABUDOWY, W TYM GABARYTÓW I FORMY ARCHITEKTONICZNEJ. ORGAN I INSTANCJI WINIEN WIĘC ROZWAŻYĆ MOŻLIWOŚĆ USTALENIA WARUNKÓW ZABUDOWY DLA TEJ INWESTYCJI JAK DLA URZĄDZENIA INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ.

W WYNIKU PONOWNEGO ROZPATRZENIA SPRAWY WÓJT GMINY B. ODMAWIAJĄC USTALENIA WARUNKÓW ZABUDOWY WYŻEJ POWOŁANĄ DECYZJĄ Z DNIA [...] MARCA 2010 R., POWOŁAŁ SIĘ NA PRZEPISY ART. 59 UST. 1, 60 UST. 1 I ART. 61 USTAWY Z DNIA 27 MARCA 2003 R. O PLANOWANIU I ZAGOSPODAROWANIU PRZESTRZENNYM (DZ. U. NR 80, POZ. 717 Z PÓŹN. ZM. – DALEJ ZWANA UPZP) I UZNAŁ, ŻE SKORO ELEKTROWNIA WIATROWA JEST OBIEKTEM PRODUKUJĄCYM PRĄD – JEST ZABUDOWĄ PRODUKCYJNĄ, NIE ZALICZA SIĘ DO LINII KOLEJOWYCH, OBIEKTÓW LINIOWYCH ANI URZĄDZEŃ INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ – TO JEJ LOKALIZACJA NIE MOŻE NASTĄPIĆ W OPARCIU O PRZEPIS ART. 60 UST. 3 UPZP. O TYM, ŻE ELEKTROWNIE WIATROWE NIE SĄ URZĄDZENIAMI INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ ŚWIADCZY WEDŁUG ORGANU TAKŻE TO, ŻE W ROZUMIENIU USTAWY Z DNIA 7 LIPCA 1994 R. PRAWO BUDOWLANE (DZ. U. NR 156 Z 2006 R. POZ. 118 ZE ZM.) SĄ ONE ZŁOŻONE Z ELEMENTÓW SKŁADAJĄCYCH SIĘ NA CAŁOŚĆ TECHNICZNO -UŻYTKOWĄ. ELEMENTAMI TYMI SĄ M. IN. BUDOWLANE CZĘŚCI ELEKTROWNI TAKIE JAK FUNDAMENT I WIEŻA. ORGAN TEN UZNAŁ W REZULTACIE, ŻE UTOŹSAMIANIE ELEKTROWNI WIATROWEJ Z URZĄDZENIAMI INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ DOPROWADZI DO ICH LOKALIZOWANIA WSZĘDZIE, NAWET W SĄSIEDZTWIE ZWARTYCH OSIEDLI ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ – CO STANOWIŁOBY ZAPRZECZENIE USTAWOWEJ DEFINICJI ŁADU PRZESTRZENNEGO. TE WSZYSTKIE ARGUMENTY PRZESĄDZIŁY O NIEMOŻLIWOŚCI USTALENIA WARUNKÓW ZABUDOWY DLA PRZEDMIOTOWEJ INWESTYCJI.

UTRZYMUJĄC W MOCY TĘ DECYZJĘ SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE W K. (DECYZJA Z DNIA [...] MAJA 2010 R.) PODZIELIŁO STANOWISKO ORGANU I INSTANCJI, PODAJĄC, ŻE PLANOWANA INWESTYCJA MA SŁUŻYĆ DO PRODUKCJI ENERGII ELEKTRYCZNEJ, A WIĘC, PODOBNIKIE JAK KAŻDA INNA PRODUKCJA JEST NASTAWIONA NA GŁÓWNY CEL, JAKIM JEST DZIAŁALNOŚĆ EKONOMICZNA. WPROWADZENIE NA DANY GRUNT, POPRZECZ LOKALIZACJĘ ELEKTROWNI WIATROWEJ, FUNKCJI PRODUKCYJNEJ OGRANICZY MOŻLIWOŚĆ ZABUDOWY SĄSIEDNIEGO TERENU Z UWAGI NA MOŻLIWOŚĆ NEGATYWNEGO ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO.

W SKARDZE OD TEJ DECYZJI PEŁNOMOCNIK SKARŻĄCEGO ZARZUCIŁ JEJ NARUSZENIE ART. 61 UST. 1 PKT 1 UPZP POPRZECZ JEGO ZASTOSOWANIE, ART. 61 UST 3 UPZP POPRZECZ JEGO NIEZASTOSOWANIE, ART. 143 UST. 2 USTAWY Z DNIA 21 SIERPNI 1997R. (DZ. U. Z

2004 R., NR 261, POZ. 2603 ZE ZM.) O GOSPODARCE NIERUCHOMOŚCIAMI W ZWIĄZKU Z ART. 2 UST. 13 UPZP – POPRZEZ BŁĘDNĄ WYKŁADNIĘ, A TAKŻE NARUSZENIE ART. 138 § 2 I 138 § 1 PKT 2 KPA ORAZ ART. 8 I 9 KPA – WNIÓŚŁ O UCHYLENIE ZASKARŻONEJ DECYZJI ORAZ POPRZEDZAJĄCEJ JĄ DECYZJI WÓJTA GMINY B. I ZASĄDZENIE KOSZTÓW POSTĘPOWANIA WEDŁUG NORM PRZEPISANYCH.

W SKARDZE SKARŻĄCY PODNIÓŚŁ, ŻE W BREW ZALECENIOM DECYZJI SKO W K. Z DNIA [...] STYCZNIA 2010 R. ORGAN I INSTANCJI NIE ZASTOSOWAŁ SIĘ DO WYTYCZNYCH, WSKAZUJĄCYCH ORZECZNICTWO SĄDOWO ADMINISTRACYJNE W TEMACIE ELEKTROWNI WIATROWYCH, A SKO W UTRZYMUJĄCEJ DECYZJĘ WÓJTA DECYZJI NIE WYJAŚNIŁO DLACZEGO ZMIENIŁO ZDANIE WYRAŻONE W UZASADNIENIU SWEJ PIERWSZEJ DECYZJI. ORGAN NIE USTOSUNKOWAŁ SIĘ DO PRZYWOŁANYCH WYROKÓW WSA W POZNANIU. PONADTO, STOSUJĄC ART. 138 § 1 PKT 1 KPA ORGAN NARUSZYŁ ART. 138 § 2 KPA, WZGLĘDNIE § 1 PKT 2 TEGO PRZEPISU PONIEWAŻ, JEGO ZDANIEM, SKO WINNO UCHYLIĆ DECYZJĘ WÓJTA I ORZEC CO DO ISTOTY SPRAWY.

W ODPOWIEDZI NA SKARGĘ SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE W K. WNIOSŁO) ODDALENIE SKARGI JAKO NIEUZASADNIONEJ POWTARZAJĄC ARGUMENTY PRZEDSTAWIONE W ZASKARŻONEJ DECYZJI.

W UZASADNIENIU WYROKU Z DNIA 17 LISTOPADA 2010 R. WOJEWÓDZKI SĄD ADMINISTRACYJNY W POZNANIU WSKAZAŁ ART. 61 USTAWY O PLANOWANIU I ZAGOSPODAROWANIU PRZESTRZENNYM, UZALEŻNIAJĄCY WYDANIE POZYTYWNEJ DECYZJI O WARUNKACH ZABUDOWY OD SPEŁNIENIA ŁĄCZNIE WYMIENIONYCH W NIM PRZESŁANEK, W TYM DOSTĘPU DO DROGI PUBLICZNEJ I ZASADY DOBREGO SĄSIEDZTWA (ART. 1 PKT 1 I 2). WYJĄTKIEM OD STOSOWANIA TYCH ZASAD JEST, W ŚWIETLE ART. 61 UST. 3 UPZP, INWESTYCJA POLEGAJĄCA NA REALIZACJI URZĄDZEŃ INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ. Z UWAGI NA SPECYFIKĘ TYCH INWESTYCJI NIE MOŻE BYĆ MOWY O DOSTOSOWANIU CECH ZABUDOWY POWSTAJĄCEJ DO CECH ZABUDOWY ISTNIEJĄCEJ. SĄD PODZIELIŁ STANOWISKO, ŻE ELEKTROWNIE WIATROWE NALEŻĄ DO URZĄDZEŃ WYMIENIONYCH W ART. 61 UST. 3 UPZP. SKORO W MYŚL TEGO PRZEPISU, USTĘPU 1 PKT I 2 ARTYKUŁU NIE STOSUJE SIĘ DO URZĄDZEŃ INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ, TO TYM SAMYM WYDANIE DECYZJI DLA PROJEKTOWANEJ INWESTYCJI NIE BYŁO UZALEŻNIONE OD SPEŁNIENIA WARUNKU TZW. DOBREGO SĄSIEDZTWA ORAZ DOSTĘPU DO DROGI PUBLICZNEJ.

SĄD WSKAZAŁ, IŻ ELEKTROWNIE WIATROWE SĄ PRZEDSIĘWZIĘCIEM WYMIENIONYM W § 3 UST. 1 PKT 6 ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW Z 9 LISTOPADA 2004 R. W SPRAWIE OKREŚLANIA RODZAJÓW PRZEDSIĘWZIĘĆ MOGĄCYCH ZNACZĄCO ODDZIAŁYWAĆ NA ŚRODOWISKO ORAZ SZCZEGÓŁOWYCH UWARUNKOWAŃ ZWIĄZANYCH Z KWALIFIKOWANIEM PRZEDSIĘWZIĘĆ DO SPORZĄDZANIA RAPORTU O ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO (DZ. U. Z 2004 R., NR 257, POZ. 2573 ZE ZM.- DALEJ ROZPORZĄDZENIE RM). W ŚWIETLE TYCH PRZEPISÓW WÓJT WINIEN ZWRÓCIĆ SIĘ DO PAŃSTWOWEGO POWIATOWEGO INSPEKTORA SANITARNEGO I STAROSTY O WYDANIE OPINII CO DO OBOWIĄZKU PRZEPROWADZENIA OCENY ODDZIAŁYWANIA PRZEDSIĘWZIĘCIA NA ŚRODOWISKO, A GDYBY BYŁA TAKA POTRZEBA – CO DO ZAKRESU RAPORTU O ODDZIAŁYWANIU PRZEDSIĘWZIĘCIA NA ŚRODOWISKO. JAK WYNIKA Z WNIOSKU SKARŻĄCEGO O USTALENIE WARUNKÓW ZABUDOWY WYSOKOŚĆ WIEŻY WIATRAKÓW

PRZEKRACZAŁABY 30 METRÓW WYSOKOŚCI CO ZOBOWIĄZYWAŁO ORGAN DO SPORZĄDZENIA RAPORTU O ODDZIAŁYWANIU PRZEDSIĘWZIĘCIA NA ŚRODOWISKO. ORGAN I INSTANCJI NIE WYPOWIEDZIAŁ SIĘ W FORMIE POSTANOWIENIA CO DO OBOWIĄZKU SPORZĄDZENIA TAKIEGO RAPORTU.

SĄD WSKAZAŁ, IŻ ZGODNIE Z OBOWIĄZUJĄCYMI PRZEPISAMI ORGAN WINIEN USTALIĆ, CZY W ŚWIETLE W/W USTAWY SKARŻĄCY POWINIEN UZUPEŁNIĆ WNIOSEK O USTALENIE WARUNKÓW ZABUDOWY. ZGODNIE Z ART. 52 UST. 2 PKT 1 W ZW. Z ART. 64 UST. 1 USTAWY WNIOSEK O USTALENIE WARUNKÓW ZABUDOWY POWINIEN ZAWIERAĆ OKREŚLENIE GRANIC TERENU OBJĘTEGO WNIOSEM, PRZEDSTAWIONYM NA KOPII MAPY ZASADNICZEJ LUB, W PRZYPADKU JEJ BRAKU, NA KOPII MAPY KATASTRALNEJ, PRZYJĘTEJ DO PAŃSTWOWEGO ZASOBU GEODEZYJNEGO I KARTOGRAFICZNEGO, OBEJMUJĄCEJ TEREN, KTÓREGO WNIOSEK DOTYCZY I OBSZARU, NA KTÓRY INWESTYCJA BĘDZIE ODDZIAŁYWAĆ W SKALI 1: 1000 LUB 1:1500. INWESTOR WINIEN ZAKREŚLIĆ NA ZAŁĄCZNIKU GRAFICZNYM DO WNIOSKU GRANICE TERENU, NA KTÓRYM PLANUJE REALIZOWAĆ PRZEDSIĘWZIĘCIE CZYLI WSKAZANIE POŁOŻENIA INWESTYCJI W TERENIE. NA TAKIM ZAŁĄCZNIKU WINIEN BYĆ RÓWNIEŻ ZAZNACZONY OBSZAR SZEROKO ROZUMIANEGO ODDZIAŁYWANIA INWESTYCJI NA ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE JAK I NA NIERUCHOMOŚCI SĄSIEDNIE. WNIOSEK SKARŻĄCEGO JEST BARDZO OGÓLNIKOWY I NIE ZAWIERA ELEMENTÓW, O KTÓRYCH MOWA W OSTATNIO POWOŁANYM PRZEPISIE.

BRAK KONSEKWENCJI W DECYZJACH SKO W K. , PODJĘTYCH W NINIEJSZEJ SPRAWIE POWODUJE, ŻE NARUSZA TO PRZEPISY ART. 8 I 9 KPA A POSTĘPOWANIE ORGANÓW NARUSZYŁO TAKŻE WSKAZANE WYŻEJ PRZEPISY USTAWY O PLANOWANIU I ZAGOSPODAROWANIU PRZESTRZENNYM Z DNIA [...] MARCA 2003 R.

SĄD NADMIENIŁ, ŻE W DNIU 25 WRZEŚNIA 2010 R. WESZŁA W ŻYCIE USTAWA Z DNIA 6 SIERPNI 2010 R. O ZMIANIE USTAWY O GOSPODARCE NIERUCHOMOŚCIAMI ORAZ USTAWY O PLANOWANIU I ZAGOSPODAROWANIU PRZESTRZENNYM (DZ. U. Z DNIA 25 SIERPNI 2010 R.), KTÓRA W ART. 2 WPROWADZIŁA ZMIANY W UPUP. ZGODNIE Z TYM ARTYKUŁEM W ART. 10 PO UST. 2 DODAJE SIĘ UST. 2A W BRZMIENIU "JEŻELI NA OBSZARZE GMINY PRZEWIDUJE SIĘ WYZNACZENIE OBSZARÓW, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ URZĄDZENIA WYTWARZAJĄCE ENERGIĘ Z ODNAWIALNYCH ŹRÓDEŁ ENERGII O MOCY PRZEKRACZAJĄCEJ 100 KW, A TAKŻE ICH STREF OCHRONNYCH ZWIĄZANYCH Z OGRANICZENIAMI W ZABUDOWIE I UŻYTKOWANIU TERENU; W STUDIUM USTALA SIĘ ICH ROZMIESZCZENIE". PRZEPIS TEN W ART. 15 UST. 3 UPZP PO PKT 3 DODAŁ PKT 3A – "GRANICE TERENÓW POD BUDOWĘ URZĄDZEŃ, O KTÓRYCH MOWA W ART. 10 UST. 2A, ORAZ GRANICE ICH STREF OCHRONNYCH ZWIĄZANYCH Z OGRANICZENIAMI W ZABUDOWIE, ZAGOSPODAROWANIU I UŻYTKOWANIU TERENU ORAZ WYSTĘPOWANIEM ZNACZĄCEGO ODDZIAŁYWANIA TYCH URZĄDZEŃ NA ŚRODOWISKO", PRZY CZYM CHODZI O OBOWIĄZKOWE OKREŚLENIE TYCH GRANIC W PLANIE MIEJSCOWYM. POWODUJE TO KONIECZNOŚĆ WERYFIKACJI MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO LUB STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY.

OD POWYŻSZEGO WYROKU SKARGĘ KASACYJNĄ WNIOŚŁO SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE W K.. ORGAN ZARZUCIŁ WYDANIE NINIEJSZEGO WYROKU Z

NARUSZENIEM ART. 133 § 1 USTAWY Z DNIA 30 SIERPNIĄ 2002 ROKU PRAWO O POSTĘPOWANIU PRZED SĄDAMI ADMINISTRACYJNYMI (DZ. U. NR 153, POZ. 1270) DALEJ P.P.S.A. Z UWAGI NA FAKT POMINIĘCIA PRZEZ WOJEWÓDZKI SĄD ADMINISTRACYJNY W POZNANIU (CO WYNIKA Z UZASADNIENIA WYROKU) CZĘŚCI AKT ZGROMADZONYCH W AKTACH SPRAWY. PONADTO Z NARUSZENIEM ART. 141 § 4 P.P.S.A., Z UWAGI NA BRAK WYJAŚNIENIA PRZEZ WOJEWÓDZKI SĄD ADMINISTRACYJNY W POZNANIU (CO WYNIKA Z UZASADNIENIA WYROKU) MERYTORYCZNEJ (W ZAKRESIE PRAWA MATERIALNEGO) PODSTAWY PRAWNEJ ZAPADŁEGO ROZSTRZYGNIĘCIA SĄDU. ZARZUCONO RÓWNIEŻ NARUSZENIE ART. 145 § 1 PKT 1 LIT A P.P.S.A., POPRZEZ JEGO BŁĘDNE ZASTOSOWANIE.

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE W K. WNIOSŁO O UWZGLĘDNIENIE SKARGI KASACYJNEJ I UCHYLENIE ZASKARŻONEGO WYROKU W CAŁOŚCI ORAZ PRZEKAZANIE SPRAWY DO PONOWNEGO ROZPOZNANIA WOJEWÓDZKIEMU SĄDOWI ADMINISTRACYJNEMU, JAK RÓWNIEŻ ZASĄDZENIE KOSZTÓW POSTĘPOWANIA.

W OCENIE ORGANU PRZYJĘTY PRZEZ SKŁAD ORZEKAJĄCY POGLĄD (LECZ NIEUZASADNIONY W SPOSÓB WYCZERPUJĄCY I PRZEKONUJĄCY), IŻ ELEKTROWNIE WIATROWE SĄ URZĄDZENIAMI INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ, NIE MA OPARCIA W PRZEPISACH PRAWA MATERIALNEGO, TJ. U.P.Z.P., JAK RÓWNIEŻ WYMIENIONYCH PONIŻEJ PRZEPISACH ODREBNYCH.

WSKAZAŁ, IŻ TEREN NIERUCHOMOŚCI POŁOŻONEJ W MIEJSCOWOŚCI M. OZNACZONEJ W EWIDENCJI GRUNTÓW I BUDYNKÓW JAKO DZ. NR [...] (OBRĘB M.), NA KTÓREJ MIAŁABY POWSTAĆ WNIOSKOWANA PRZEZ R. S. INWESTYCJA, NIE POSIADA MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO. POWOŁAŁ BRZMIENIE ART. 4 UST. 2 USTAWY O PLANOWANIU I ZAGOSPODAROWANIU PRZESTRZENNYM. WSKAZAŁ, IŻ INWESTYCJA POLEGAJĄCA NA BUDOWIE ELEKTROWNI WIATROWEJ NIE JEST INWESTYCJĄ CELU PUBLICZNEGO, A CO ZA TYM IDZIE ROZPATRZENIE MOŻLIWOŚCI REALIZACJI ELEKTROWNI WIATROWYCH NA DANYM TERENIE MOŻE NASTĄPIĆ WYŁĄCZNIE W POSTĘPOWANIU ADMINISTRACYJNYM, KTÓRE ZMIERZA DO WYDANIA DECYZJI O WARUNKACH ZABUDOWY. MOŻLIWE JEST WYDANIE DECYZJI O WARUNKACH ZABUDOWY DLA DANEJ INWESTYCJI, TYLKO I WYŁĄCZNIE W PRZYPADKU ŁĄCZNEGO SPEŁNIENIA PRZEZ TĘ INWESTYCJĘ WARUNKÓW OKREŚLONYCH W ART. 61 UST. 1 USTAWY O PLANOWANIU I ZAGOSPODAROWANIU PRZESTRZENNYM. ISTNIEJE WYJĄTEK OD TEJ REGUŁY (W ART. 61 UST. 3 USTAWY) MIĘDZY INNYMI DLA INWESTYCJI OKREŚLONYCH MIANEM "URZĄDZEŃ INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ". DOTYCZY ON DWÓCH WARUNKÓW KONIECZNYCH DO SPEŁNIENIA W

PRZYPADKU STANDARDOWYCH INWESTYCJI, A MIANOWICIE WARUNKU TZW. "DOBREGO SĄSIEDZTWA"

(ART. 61 UST. 1 PKT 1 USTAWY) ORAZ WARUNKU DOSTĘPU DO DROGI PUBLICZNEJ (ART. 61 UST. 1 PKT

2 USTAWY).

ORGAN WSKAZAŁ PONADTO, ŻE ELEKTROWNIA WIATROWA JEST INWESTYCJĄ, SKŁADAJĄCĄ SIĘ Z

